

Vtorek, četrtek in soto-
boto izhaja in velja v
Mariboru brez pošilja-
nja na dom

za vse leto 8 g. — k,
" pol leta 4 " — " "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k
" pol leta 5 " — " "
" četrť " 2 " 60 "

Vredništvo in opravišstvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

SLOVENSKI NAROD.

Oznani:

Za navadno trisopno
vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " 2krat,
4 " " " 3krat.
veče pismenke se pla-
čujejo po prostoru.

Za vsak tisek je pla-
čati kolek (štempelj)
za 80 kr.

Vabilo.

Savinski rodoljubi so sklicali na nedeljo 21. t. m. v Žaveo pri Celji na 2. uro popoldne shod slo-
venskih volilcev celjskega volilnega okraja. Pri
tej priložnosti bi se lahko sešli rodoljubi iz vseh
krajev slovenskega Štajarja.

Podpisali torej vabijo slovenske rodoljube, naj
se ne samo iz celjskega, ampak tudi iz mariborskega,
ptujskega, ljutomerskega, brežkega in slovenje-graškega
volilnega okraja v prav obilnem številu pri tem shodu
udeležijo.

Predmeti posvetovanja bodo:

1. Kteri kandidati naj bi se postavili za slo-
venski Štajar, ko bi se, kar je v kratkem pričako-
vati, razpustili deželni zbori;

2. Pogovori o slovenskem političnem
programu;

3. Volitev centralnega narodnega volil-
nega odbora za slovenski Štajar.

Dr. Jože Vošnjak. Ivan Žuža. Franc Skaza.

Dragi bratje Slovenci, in posebno Vi goriški gorjani!

Obče je znano, kako so se tabori, ki smo jih do
zdaj Slovenci napravili, našemu ljudstvu priljubili — ta-
bori, v katerih je narod pod milim nebom in pred vsem
svetom izrekel svoje želje, svoje potrebe in svoje te-
žave. Znano vam je tudi, kakšni imenitni dogodki so
se pretekle tedne na Dunaji izvršili in gotovo so prav
zdaj prevažni časi nastopili za nas Slovence. Posebno
v takih trenutkih mora ljudstvo zedinjeno in navdušeno

razodeti svoje mnenje in pogumno tirjati to, kar je
silno potrebno za njegovo srečo. V tem smislu kliče
Vas politično društvo „Soča“ s tominskimi rodoljubi
v Tomin na dan prihodnjega 1. maja, da boste tam v
taboru pretresovali in potrjevali te točke:

1. Vse slovenske deželo naj se po postavnih poti ze-
dini v eno kronovino z enim deželnim zborom,
2. Naj se Predilska železnica do Trsta brez odloga
izpelje,
3. Naj se državno gospodarstvo tako uredi, da se
bodo javni davki kolikor je mogoče zniževali ali
vsaj ne od leta do leta poviševali,
4. Naj se dejansko in vsestransko izvršuje §. 19
državnih osnovnih postav, kateri zagotavlja vsakemu
narodu narodni jezik v šolah, uradnih in sploh
v javnem življenji,
5. V Tominu naj se osnuje narodna meščanska šola
z 8 razredi.

Slovenci!

Prihitite tedaj v Tomin, in posebno Vi goriški gor-
jani popustite na tisoče tisti dan svoje krasne višave,
da bo tabor vreden dokaz Vašega živega domoljubja.

Bog oživi Slovenijo!

Za goriško politično društvo Soča v Gorici:

O d b o r.

Stare in nove kombinacije.

Med prazniki se notranji položaj ni očistil. Vlada
je pač poskusila v nekem članku prav po enciklope-
distično razložiti svoje misli o prihodnjem cilji, a raz-
ložila ni nič, kajti vse stranke so še slej ko prej pov-
praševale: Kaj pa vlada vendar prav za prav hoče?
kaj je njen program? Na to je vlada pač odgovarjala,

a nič povedala: njej še ni dozorel čas, da bi ona raz-
vila svoj program. Javno mnenje vseh strank je po tem
bolj in bolj mrzlo, ustavoverci postajajo tem sovražnejši.
List, ki brez pristranske strasti stvari mirno opazuje
ob enem vendar iz avstrijskega patriotizma želé, da
bi sedanje ministerstvo prišlo do cilja, po katerem teži, —
ta list „Warrens Wochenschrift“ piše sledeče resnične
besede: „Vlada hoče, kar je hotela prejšnja vlada,
konstitucionalno sistimo. Vlada pa ravno tako malo
zamore narode siliti, da bi to sistemo sprejeli.
Prejšnja pot, na kateri so hoteli narode zediniti, jih je
še le prav razedinila. Ravno zato se mora poskusiti
druga pot, ki bode zadnja in odločivna poskušnja. Ako
tudi po tej poti ne pridemo do cilja, potem doživimo
čudovito in obžalovanja vredno prikazen, da so se udje
velike državne zveze sami za nesposobne izrekli s po-
močjo skupne ustave varovati si svobodo in pravico.
Ko bi bilo ministerstvo tako govorilo, bilo bi svoji
lastni stvari bolje ustreglo, kakor s svojim prenežno
— deviškim začetnim govorom. Kajti velika množina
si prenežen govor čisto razlaga kot znamenje slabosti
in neodločnosti, in za skrbno zaviti besedami voha
ali skrivne misli, ali brezsvetje ali pa pomanjkanje
možke odločnosti.“ Prav ima nemški politikar! Kaj
hočemo v sedanjem času misliti o ministerstvu, katero
„globoko obžaluje“, da so se ministerstvu odtegnili
udje propadle ustavoverne stranke, čijih zgubo za javne
službe ministerstvo težko pogreša? Kaj si hočemo mi-
sliti od mož, ki v svojih razjasnilih sicer trdijo, da hoče
ministerstvo slogo, zedinjenje in porazumljenje, po
provincijah pa še vedno iz dispozicijskega fonda vzdržuje
časnike à la „L. Tagbl.“, ki vedno in vedno najgrje
sovraštvu seje in peščico nemškutarjev draži do skrajne
strasti proti narodu in narodnjakom! Če hoče novo
ministerstvo, da bodo narodi njegove teženje po „ze-

Listek.

Obraz Slovanstva.

Pod geslom: osvétou k svobode — z omiko k
svobodi — daje Česka „matice lidu“ (matica ljudstva)
za en gld. na leto po 6 knjig na svetlo. Prvo leto
1867 so se knjige s prva v 30.000 iztisih natisnole, a
ni zadostilo to število, in napravil se je drugi in tretji
natis, drugo leto se je številka iztisov podvojila in posli
so že vsi iztisi. Bogata in svetla zgodovina Česka,
ozir na slovanski svet in občna omika so v teh knjigah
jedrno in jasno razpostavljena v povestih in razpravah.
Ena teh knjig je tudi „obraz sveta Slovanstva“, prvi
zvezek l. 1867 obravnajoč sosedo Slovanov, drugi zve-
zek 1868: Slované v Avstrijski državi; prihodnji zvezki
bodo obravnavali državo Turško in Rusko. V razjas-
njenje je tudi pridana l. 1868 krasna mapa sveta slo-
vanstva z barvotiskom. V predgovoru k tretjemu na-
tisu je brati, da so statistična data izbrana zvesto na
tak način, da so se za podlago vzele rajše manjše šte-
vilke Slovanov a večje sosedov, da so politične uvage
tem gotovejše. Iz teh knjig hočemo zdaj in v prihodnje
nekoliko priobčiti, kolikor utegne čestitega čitatelja
„Sl. N.“ zanimivati.

Glavni narodi evropski in njihova sela.

Glavni narodi evropski so: Romani, Germani in
Slovani, kojih jeziki so med seboj v rodu. Romansko
pleme se je razširilo na zapadu in na jugu našega dela
sveta, tedaj v obče v rodovitnih krajih, kateri so nekda

spadali pod oblast rimskih cesarov; germansko pleme
je zasedlo sever in sredo Evrope, imajoč za svoje so-
sede narode slovanske, katerih glavno selo je vzhodni del
naše trdnine.

Prebivaleljstva romanskega se šteje v vsem do
93,000.000 duš, germanskega (v Evropi) 77,500.000,
slovanskega 80,862.000.

Slovani.

Tak mogočen in velik narod, kak je narod slo-
vanski ni mogel ostati nerazdeljen na več betov, po-
sebnost od kar so posamezni deli jegovi iz prvotne domo-
vine se oddalili in preselili v druge zemlje. Tak je
prišlo, da so se v teku časov Slovani razbetvili na
nekoliko narodov razločujočih se od sebe ne le s svo-
jim lastnim razvitkom zgodovinskim, ampak tudi z je-
zikom. Toda razločki med posameznimi narodi slo-
vanskimi in posebno jeziki njihovimi niso tak veliki kakor
p. pri Romanih in Germanih.

Slovani se delijo v obče v tri velike skupnine: v
zapadno, vzhodno in južno.

Zapadni Slovani so: 1) Poljaki na Ruskem,
Avstrijskem in Pruskem, koje države so si med se raz-
delile ob koncu prejšnjega stoletja bivše kraljestvo Poljsko.
Poljakov se šteje 9 milijonov. 2) Čehoslovani na Čes-
skem, Moravskem, Slezskem in na Slovaškem; je jih
7,167.000 duš. 3) Lužičani ali lužički Srbi v kralje-
stvu Saskem in Pruskem; 142.000.

V sedanjem Nemškem so živeli do XIV. stoletja
tudi polabski Slovani, najbližnji sorodniki Poljakov, od
ustja reke Sale do baltičkega morja v deželah sedaj

Pruskih in v Meklenburku. Poginoli so ti popolnoma
vsled nemškega posilja.

K vzhodnim Slovanom spadajo Rusi. Bi-
vajo razve Ruskega na Gališkem, na severnem Oger-
skem in delijo se v Velikoruse na severno-vzhodni
strani, v Maloruse na južni strani in v Beloruse na
zapadni strani države Ruske. Velikorusov se šteje
35,314.000, Malorusov 13,144.000, in Belorusov 2,726.000,
v vsem tedaj 51,184.000.

K južnim Slovanom spadajo: 1. Bulgari, 2.
Srbi in Hrvati in 3. Slovenci.

Bulgari bivajo z večine na Turškem, namreč v
Bulgarskem, v Traciji in Macedonii, deloma tudi na
Rumunskem in v Ruski Besarabii. Šteje se jih 5—6
milijonov.

Slovenci živijo na južnem Koroškem in Štirskem,
na Kranjskem, Hrvaškem, Goriškem, v Beneškem Vi-
demskega kraji in na jugozapadnem Ogerskem; je jih
1,274.000.

Hrvati in Srbi posedajo trojedno kraljevino (Hr-
vatsko, Slavonijo, Dalmatsko), kos Istrije, Črno Goro,
Hercegovino, Bosno, Staro Srbsko (Turško), kneževino
Srbsko, Vojaško granico in kos jugo-vzhodnega Oger-
skega, ki se zove Banat in Srbska Vojvodina. Hrvati
in Srbi činijo zdaj že edno samo narodnost in se lo-
čijo le v tem, da se Hrvati držijo pisma latinskega in
cerkve katoliške, Srbi pa imajo cirilico in so vere pra-
voslavne. Njihovo število je 6,095.000.

K narodni enoti mi Slovani nismo prišli, česar so
krivi, zdi se nam, Magjari, Pečenegi, Plavci (Kumani)

dinjenji in sporazumljeni" drugače resno jemali, kakor svobodnostne fraze propadlega ministerstva, morajo zginiti nemški in nemškutarski, iz državne blagajnice živeči ščuvaji v provincijah. Da do zdaj niso zginiti, je gotovo. Manj gotova je druga vest, katero je o Slovencih prinesla zadnja „Tgp.“ Ta vest je na prvi pogled smešen proizvod bolne fantazije, pri natančnejem ogledovanju pa človek marsikaj najde v njej, kar opominja na zadnje pripovedavanje vratačih se poslancev, na omahljivo politiko slovensko sploh in pa zlasti na razloge k nekdanji resoluciji deželnega zbora kranjskega. „Tgp.“ piše: „Kakor Vam morem iz čisto zanesljivega vira poročati, se snidejo slovenski voditelji v kratkem s českimi in poljskimi vodji in bodo posvetovanje več dni nadaljevali in sicer v vednem dogovoru s pisarnico ministerskega predsednika. Slovenci bodo vprašanje zaradi zedinjenja v eno upravno celoto le deloma sprožili. Teritorialno vprašanje se za zdaj ne bo postavilo na dnevni red, ker so „za zdaj“ še preveč razvidne ovire temu tirjanju.

Za to „opuščenje“ pa se bo stavil ta pogoj, da se v treh deželah Štirski, Kranjski in Koroški zopet obnovi poklonovanje dednemu vladarju (erbhuldigung) (!!!), ker v teh deželah raztreseni Slovenci le v tem poklonovanju, in pa v zaprisegi z njim zvevano ter v potrjenju „deželnih pravic“ vidijo pravo poročstvo za to, da se bode spoštovalo avtonomno stanje posameznih dežel in njih prebivalcev. (!!!)

Ministerskemu predsedniku bode v kratkem na Dunaji živeč Slovenec izročil dotičen program opravičenih „narodovih želj“, v katerem se bode na historični podlagi razpravljalo vprašanje dednega poklonjevanja, zastopanja naroda pri kroni, popolne deželne avtonomije in pa teritorialno vprašanje. Tako daleč „Tagespostni“ poročevalci. Da bi bila pustna burka popolna, pogrešali smo še stanovskega rudečega fraka. Do prihodnjic se bode našim čitateljem menda že polegel smeh ali pa žolč, katerega je morala ta fantazmagorija naroditi, ali pa se bode pokazala časnikarska rasa, in potem homo brez rokov pisali, ali pa — če je bila le rasa — usmiljeno molčali.

Dopisi.

Is Maribora, # 20. aprila. [Izv. dop.] Ne bi bilo prav, ko bi na glas v uvodnem sestavku „Sl. Naroda“ od 16. t. m. od duhovske strani odmevala ne bilo. Oziraje se na prihodnje volitve, pri katerih nam

bode nemška ali prav za prav nemškutarska stranka zedinjena nasproti stala, opominjate Slovence k složnosti, ki ne bigledala na to, je li kandidat klerikalec ali ne, nego samo na to, ali je pošten Slovenec. „Kjer moremo“ — pravite — „pri volitvah zmagati z duhovnikom, zmagajmo z duhovnikom, kjer s svetovnjakom, zmagajmo s svetovnjakom.“ — Fiat! Vam radostnega srca odjeknem, in se kot duhovnik naravno obračam do svojih duhovskih bratov želeč, da vsaj oni v marib. volilnem okraju bivajoči mojega glasú ne preslišijo. —

Moja misel je, da duhovniki na stran pusté vse druge ozire in vso strahopetnost, za poštene, narodne poslance se potezajo in v ta namen ljudem oči odpirajo. Ni li za nas to dolžnost? Ali je vse edno, kogar da si ljudstvo izvoli? Avstrija potrebuje mož, ki bodo v deželnih, kakor tudi v državnem zboru glasno in neustrašeno zagovarjali narodove pravice, narodove svetinje, s katerimi je prejšnja vlada z večino deželnih in državnih poslancev posebno pri nas hudo delala. Nečem levit šteti onim, ki so pritiskovali na odpravljenje konkordata; bog jim grehe odpusti, ker niso res vedeli, kaj delajo; kajti ubogi konkordat je razvitku Avstrije ravno toliko na poti bil, kakor je zdaj v drugi polovici aprila tu in tam na Pohorji še ležeči sneg mariborskim sprehajalcem. Kakoršnih blagrov je pa posebno narodno mislečim in delajočim slov. duhovnikom donasal, ne gre tukaj razpravljati: est alte repostum! Ne bodem tedaj protikonkordatec ošteval; toda druge stvari so, ki morajo vsacega duhovnika prepričati, da so nam, kakor drugim avstrijskim katoličanom Seidl'ni, Brandsteterji, Lohningerji, Carneriji itd. za naprej prav nepotrebni in na kvar. Znano je namreč, da je nemško-centralistična pritliklina, h kateri spadajo oni možje, ne le sporazumljenju z narodom in političsko opozicijo, nego tudi svobodi kat. cerkve silno nasprotna. Na dnevni red hoče postaviti posilni zakon civilni, ki bi k prejšnjim cerkveno-pravnim zmešnjavam stvarjenim po istej nemško-centralistični stranki navrgel še novih, za narod naš prav sitnih. Znano je, da je nepraktična šolska postava prav trn v našem narodnem mesu; znano je slednjič, da nemško-centralistična stranka v svoji strastni vrtoglavosti pomagati misli ubogi Avstriji s tem, ka zakone kuje s posebno ljubeznjivim ozirom na razposajene pritlikline po mestih in trgih, postave, ki ogromni večini narodovej v marsikaterem oziru naravnoč krivico delajo (glej sestavo naših okrajnih zastopov). V tem pa ubogi narod duševno in telesno hira, pod silnimi bremenmi vedno rastočih davkov vzdihuje, težko in zastonj že toliko let polajšave pričakuje, ktere ne bo

prej, dokler niso národi pomirjeni, ker le tačas zremo dve tretjini vojakov domu poslati, in ne bo treba več vedno novih ministrov, niti ne državnega zbora, ki skoraj vse leto zaseda in strahoto denarjev velja.

Treba je toraj mož za poslance, ki ne bodo več liberalnih muh po naših zborih lovili, dragega časa tratili in kmetovih mošenj klali; treba je mož, ki imajo srce za narod in Avstrijo, pa tudi razuma dovolj, da spoznajo rane uboge, do smrti spehane Avstrije, katerej bo le pomagano, ako bodo deželni zbori resnično in odkritosrčno glasilo narodovih želja, narodovih potreb, a ne glasilo zasebnih nagnenj. Iz takih zborov pridejo potem modri, zmerni, za pravi blagor uboze slovenskega naroda, katerega pri nas ošabna nemška večina z odpadlimi slovenskimi sinovi vred strahuje in v dušnih sponah oklenega drži, uneti možje v državni zbor, in mogoče bo tem potom pogoditi se z narodi na pravej podlagi obče koristi, in povrnil se bode mir, katerega so slepe strasti pregnale!

Gledé na vse to je pač duhovnikom dolžnost, po prijaznih pogovorih in razjasnitvah priporočati možé, ki se bodo za kandidate razglasili *). Nikogar naj ne plaši strašilo „klerikalne agitacije“, ktero bodo naši nasprotniki v enomer po vseh predalčkih „Marburg. Ztg.“ razobešali! Mi ne bomo strahovali volilcev, kakor so jih pod višo obrambo strahovali naši nasprotniki pri zadnji volitvi, nego učili jih bomo in jim oči odpirali kazoči, za kaj da prav za prav gre. Prepričajmo ljudi, da naj bodo poslanci možje, ki spoštujejo pravne podlage, na katerih olitkana država sloni; med temi je pa tudi ona, da imajo tudi katoličani pravic in vesti, ktere postavodajna oblast žaliti ne sme. Prostost narodnemu razvoju, a prostost tudi kat. cerkvi, da ne bode niti v vladnih sponah ubožno životarila, niti dvžavi službovala narodnemu razvoju v kvar! — Torej bratje, složno, modro in — neustrašeno!

Iz Dunaja 15. aprila — cs. [Izv. dop.] Iz Šangaja je pod 20. februarjem t. l. došlo sporočilo, ktero naznanja, da je guverner v Nagasaki prvo dni januarja meseca gorostastno preganjanje krščanov zapričel. Okolo 4000 mož so na ladjah deportirali; kam? to je neznano. Žene in otroke so odpeljali v notranjo deželo, dekleta so prodali v kurbišča. Zastopniki evropskih vlasti so pri vladi protestovali, ona pa je izrekla, da je vse to guverner storil svoje-

*) Dopisatelj se nadeja, da se v Mariboru sestavi mnogobrojen volilen odbor, ki bo za vse volilne okraje imenoval zanesljivih kandidatov, kajti vnenji okraji pričakujejo tega.

in Mongoli, kateri so se pritepli do slovanskega sveta in ga razklali, tako da je združenje severnih in južnih betev celo nemogoče. Vsled tega se je življenje posameznih plemen slovanskih razvilo na lastno sposobnost, izlikalo se je toliko več pismenih jezikov, izmed katerih imajo ruski, polski, česki, srbsko-hrvaški najbogatejšo literaturo. Pismenost lužičkih Srbov, Slovencev, gališkoruskih Malorusov, Bulgarov in nedavno tudi Slovakov so menjše vage in služijo le krajnim potrebam.

V političnem ogledu so Slovani menje srečni nego Germani in Romani; imajo sicer dve samostalni državi: velikansko Rusko in maličko državo Črnogorsko, ali veliki del je podjarmljen tujim sosednim narodom, ki svoje gospodstvo gospodujejo z vso nekristjansko brezobzirnostjo. Kajti en del Slovanov biva v Pruski, en del v Avstrijski, en del v Turški državi. Izmed Turških Slovanov so Srbi v kneževini Srbski v notranjih zadevah celo neodvisni, spoznavajoči nad seboj le vrhovno vladu turskega sultana, kojemu davajo neko letno plačilo, doma jih vlada lastni domači knez.

J. Šuman.

Harambaša.

(Zgodovinsko-romantičen obraz. Česki spisal Pr. Chocholoušek, poslovenil Podgoričan.)

(Dalje.)

Deva se ne brani, temuč spusti se hajduku v mogočno naročije.

„Da, bodem tvoja žena,“ — šepne mu na uho, „ali ne tam na gorah, koder Asrael leta in mrzel vihar buri meju skalami. Čuj, faris moj!“ — glasnejše omeni in tesnejše svoji roci ovije okrog njegovega vratu, kajti Marjanko se je bil vstrašil njenih besed, torej sti se mu poobesili roci; tudi glava mu je zlezla na prsi; bridek vzdihljaj se mu privije iz boléstnih prsi; jokala je njegova duša zaradi mrkle nade, plakala, zato ker je bila zgubila raj, iz katerega so ga tako nenadoma izpodile Fatimine besede: „Čuj, Marjanko, mojih očij zvezda,“ — Fatima bojezljivo šepne prehičena in razodene to-le: „moj oče vse zna, ne brani mi preseliti se v tvoj konak, toda postaviti ga moraš v Sarajevu — v senci prorokove vere —“

Marjanko naglo plane po konci — tako, da je deva zgrudila se nazaj na sedalo. Segne po hanžar, ali spameti se — oči vpré v Turkinjo, ki je roci stegnjeni imela proti njemu, in bolestno in zaničljivo malo po malo jame obračati se od nje.

„Prepozno je že, Marjanko!“ — glasno vikne deva, „ne bodeš več videl svojih gor, z menoj vred se bodeš tu veselil do konca.“

Zopet se Marjanko obrne vá-njo, ali to trenotje začuti, da je nekdo zatel ga zadej tako, da se ne more genoti. Kiosk (vrtna hišica) je bil to trenotje poln oroženih Turkov, in predno se je bil spametil, nij imel nevérnega samokresa več, niti bridkega hanžara. — Sreča! Marjanko se nij branil, pa se tudi ne bi branil bil niti kakemu detetu, ki bi prišlo bilo, da ga

odpelje v ječo; čudovita, žgoča bolest je ovladala mu srce, pekla po kosteh ga.

„To tedaj je tvoj uspeh?“ — opomni hajduk in oči vpre v devo.

Prineso plamenice: Marjanko spozna Fatiminega očeta; spoznal je tudi druge, meju njimi svojega pobratima: Emin-bega.

„I ti, pobratime?“ — Marjanko bridko povpraša. Še le po tem vprašanju se Fatima bojezljivo ozre v Marjanka, zagledaši pak vezi — razvedri se: hotela je prevariti mladeniča, pa je okanila samo sebe. „Allah!“ — vskrikne čudovito žalostno, „kaj sem učinila?“ in to haremu slabotno bitje strastno omamljeno zopet omahne na sedalo.

Ne skruni delj časa najinega pobratimstva se svojo navzočnostjo, neverni pès!“ — jezno zaupije Džindafić-beg, kteremu je še zmérom živo telo v možganih Mladenovo zaničevanje mohamedanske vere; porine ga iz kioska. Kadi-effendijevi pandurji se vsujó okrog zaločenega Marjanka, zato da bi ga odpeljali naravnost pred bašo Mahmuda.

Drugi, spoznali smo jih denes po poludne pri baši, ti pa koračijo za njim; v tem, ko so prišedši iz kioska — krenoli na ravno pot v konak, v tem strel prileti od sive gradbe in krogla žvižgne Džindafić-begu mimo vréle glave.

„Pomnite to zajetje, poganski psi!“ zagrozi se glas z razrušene gradbe, a Marjanko, ki je po dvorišči bližal se konaku, Marjanko je poznal ta glas.

(Dalje prih.)

voljno in brez dovoljenja; vendar vlada še ni ničesar storila, da bi se deportirani vrnil v deželo.

Politični razgled.

Iz Dunaja se piše graški „Tgp.“ da je dr. Rieger tje došel pričakovat svojega iz Nice vratačega se tasta dra. Palackega. Pri tej priliki se bodo baje začeli privatni dogovori med českimi voditelji in grofom Potockim, ki se je zadnje dni neki tudi dogovarjal s poljskim knjezom Čartorijskim.

„N. fr. P.“ pripoveduje, da si je dal Tschabouschnig zapisek vseh v Pragi obsojenih političnih zločincev predložiti. „S. u. M. Ztg.“ pa celo vé, da je amnestija za vse politične in tiskovne hudobije predložena za cesarsko potrjenje in da se bo dotični odlok razglasil prihodnjo nedeljo kot na dan cesarjeve poroke.

Govorica, in to je danes edina podlaga vsemu notranjemu politikovanju, pripoveduje, da se bode poskusilo z dogovori s posameznimi narodnimi voditelji in da se za zdaj še ne bodo razpustili deželni in pa državni zbor. Še le po dokončanih dogovorih se ima začeti pozitivno delovanje nove vlade.

Kako se na Českem delajo nezaupnice sedanjemu ministerstvu, kaže v „Politiki“ razglašeno pismo nemškega agitatorja Dotzauerja, kjer je med drugimi brati: „Neobhodno je potreben stavek, ki bode krepko poudarjal nezaupanje proti sedanjemu ministerstvu Potocki-Taaffe in proti državnemu kancelarju Beustu zaradi njegovega neopravičenega in nesrečnega utikanja v ustavoverne zadeve.“ Dotzauer spodbuja k sporazumljenim demonstracijam. Kaj bi se bilo in bi se še zgodilo, ko bi kak Čeh kaj enacega storil?

Iz popolnoma zanesljivega vira vemo povedati, da so Čehi popolnoma pripravljeni s Slovenci solidarno postopati. Ali se je od slovenske strani v tej zadevi kaj storilo, tega pač ne vemo poročati.

Grof Miklo bode stopil iz ogerskega ministerstva z visokim redom na prsih. Naslednik se mu bode še le imenoval potem, ko bo ministersko svetovalstvo še enkrat zaslišalo svojo stranko.

V Belemgradu so 17. t. m. praznovali 55. god vojske za srbsko neodvisnost.

V Milani so našli veliko zalogo skrivnega orožja, potem fabriko za izdelavanje bank in pa avstrijskih in italijanskih bankovcev. Mnogo so jih zato zaprli.

Iz Rima se je bilo španjskim škofom prepovedalo priseči na novo ustavo. Zdaj se od tam poroča, da res mnogo španjskih prelatov na ustavo noče priseči.

Pripravljanje za obče ljudsko glasovanje o spremembi francoske ustave se pod burnim gibanjem raznih strank bolj in bolj bliža svojemu cilju. Pričakovati je, da se bode prihodnjo nedeljo razglasila cesarjeva proklamacija na ljudstvo in odločil dan plebiscita.

Bismark je bajè zbolel v Varcinu.

Razne stvari.

* (V „Vaterlandu“) nek ljubljansk dopisnik pripoveduje, da je mladoslovenska stranka kriva, ka Toman v Ljubljani ni bil bolj slovesno sprejet in zabeli to svojo vest z „Narodom“. Ne vemo, kako je bil Toman v Ljubljani sprejet; to vemo, da sta ga v Mariboru poleg tretjega znanega rodoljuba in Narodista na kolodvoru pozdravila dr. Zarnik in vrednik „Slov. Naroda“, katerih menda vendar nihče ne bode silil med „stare Slovence“. Abotno je, če „Vatr.“ dopisnik trdi, da je klerikalno vedenje Tomanovo krivo razpora — državopravno vedenje se je vsaj v našem listu razmatraval, o verskih stvareh smo sploh molčali. Kar se tiče števila naših naročnikov, moremo ljubljanskemu dopisniku s svojimi knjigami dokazati, da vsako leto naraščajo: čudno se nam je zdelo, da nam „Vatr.“ očita malo razširjanje in naše prejšnje vedenje proti drž. poslancem. Ko bi bil ljubljanski dopisnik „Vatr.“ s koristjo bral, moral bi vedeti, da je „Vatr.“ gledé

drž. zbora in zedinjene Slovenije stal z nami na istem stališču; in da je le to dvoje vprašanje delalo neslogo med nami in poslanci, to je znano za vsacega, kdor noče sam krivo gledati; potem bi bil tudi moral vedeti, da število naročnikov ni še vselej znamenje listove vrednosti, saj smo že večkrat brali, da „Vaterland“ svoje lastnike na leto stoji 20.000 fl. Primera naročnikov med „Vaterl.“ in „Presso“ bi bila gledé naročnikov morebiti za „Vatr.“ še žalostnejša, nego je ona med nami in „Novicami“, katerim ljubljanski dopisnik prisvojuje 10.000 naročnikov, kar jih morebiti res imajo v — 7 letih! Morebiti je ljubljanskemu dopisniku neznano, celo sramotno de narno žrtvovanje za narod; nam in našim lastnikom ni, in slednji so za „Slov. Nar.“ izdali do zdaj že 5000 fl., kar je ljubljanskemu dopisniku s tem očitno povedano na svobodno porabo. Da pa ne sodijo o nas vsi tako slepo, kakor ljubljanski dopisnik, pogledi mariborski dopis v 103. šte. „Vatr.“ 14. aprila in pa drug ljubljanski dopis v „Politiki“ šte. 105. V poduk vilnatemu dopisniku ljublj. v „Vatr.“ še povemo, da razmere med mladimi in starimi Slovenci ne morejo biti ravno take, kakor so med starimi in mladimi Čehi, sicer ne bi organ starih Čehov zagovarjal organa mladih Slovencev. Torej, g. . . , nekoliko več pozornosti, previdnosti, pa manj laži in strasti, če smemo prositi!

* („Slavija“) vzajemna banka, ustanovljena v ta namen, da se združijo denarstvene sile slovanske, da ostane dobiček, kterege so do sedaj uživali od nas tuji, sovražni narodi, v slovanskih rokah, si je v prvem hipu pridobila zaupanje. Razprostira se po vseh slovanskih deželah in ima na Kranjskem, Štirnskem, Koroškem in Primorskem nad 120 zastopnikov. Dokaz, da se je ta zavod v kratkem jako priljubil, je tudi to, da je že do sedaj mnogo najveljavnejših mož slovenskega naroda pristopilo med ustanovnike in sicer:

Gosp. dr. Lovro Toman, odvetnik v Ljubljani.

„ „ Etbin H. Costa, odvetnik v Ljubljani.

„ „ Josip Vošnjak v Slovenskej Bistrici.

„ „ Ferdinand Dominkuš v Mariboru.

„ „ Ivan Žuža v Žavcu.

„ „ Josip Lipold v Mozirji.

„ „ dr. Josip Čuček v Šent-Lenartu.

„ „ Slavoljub Knez v Šent-Lenartu.

„ „ dr. Josip Poklukar v Ljubljani.

„ „ Janez Murnik, vrednik „Novic“ v Ljubljani.

„ „ Josip Tarbauer v Žavcu.

„ „ Franjo Skubec, zdravnik v Veleniji.

„ „ drd. Franjo Rapoc v Mariboru.

„ „ Franjo Roblek v Žavcu.

„ „ Jakob Janič v Žavcu.

„ „ Franc Šentak na Vranjskem.

* (Iz Gorice) se nam piše: Na Goriškem in sicer v Tominu napravimo 1. maja tabor; prilagam Vam dotični poziv in točke; dovoljenja še nimamo, pa kakor se nadjamo ga gotovo dobimo. Dne 7. aprila smo imeli 4. občni zbor Soče. Nazočih je bilo više 50. Pretresale so se te-le reči: Odborov predlog, da se predloži državnemu zboru prošnja za prenaradbo postav zastvan žganja tropinj, češpelj itd., v dosego nekterih polajšanj. — Ali, kje in kdaj se imajo napraviti letos tabori na Goriškem? O tem se je sklenilo enoglasno napraviti dva tabora in sicer v Tominu in na Krasu; oba, če bo mogoče, pred volitvami za deželne zbore, ki utegnejo vsled novejših dogodeb na Dunaji v kratkem razpisane biti. Odboru se je naročilo, da vse v ta namen preskrbi in se na dotičnih krajih porazume itd. — Zanimiva je bila dalje razprava zastran peticije, da se gospodarstvo v erarskem Trnovskem gozdu tako preuredi, da bo gozd državi in sosednim vasem na večo korist in dobiček. O tem bomo v kratkem kaj več poročali. — Ta občni zbor je bil sploh kaj živ in videlo se je pri tej priliki, da se naše ljudstvo čedalje bolj zaveda svojih pravic, in da ga tudi javne reči in razgovori o obče koristnih zadevah kaj mikajo in zanimajo in da čedalje bolj zrelo postaja za svobodno ustavno življenje.

—p (Strosmajer zagrebški nadbiskup). Veliko senzacijó je naredil v Zagrebu in po vsej Hrvaški uveden članek, ki je bil zadnje dni v starem

„Pester Lojdu“ natisnen gledé kandidacije Strosmajerjeve za zagrebško nadbiskupsko stolico. Stari Pester Lojd je izrečno vladen list, in če tak list Strosmajerja za zagrebškega nadbiskupa priporočuje, potem se s polno pravico sme sklepati, da so v vladnih ogerskih krogih drugega mnjenja zastran popolnjenja te stolice, nego v hrvaških vladni krogih. Strosmajer je pa tudi zares i na cerkvenem i na političnem polji tako gorostasna prikazen, da se pri namestitvi zagrebške nadbiskupske stolice nikakor prezreti ne more. Če on te stolice ne bi dobil, bil bi to dokaz največe politične strasti. On ne samo da je te stolice vreden, ampak njega cel narod na to stolico posajanega imeti želi. Vsled spomenjenega članka v Pester Lojdu je zagrebška nadbiskupska stolica Strosmajerju že toliko kot zagotovljena! Vladnim krogom v Zagrebu, ki so za to stolico svojega privrženika gizdalina Soića v Senji že kot predistiniranega smatrali, je ta članek vodo zelo zburkal. „Narod. Novine“ so se že malo zbincale nad njim, pa kaj pomaga tako iktično kašljanje!

—p („Sloga“). Pod tem naslovom bo 20. t. m. začel v Zagrebu nov političen dnevnik izhajati. Program tega novega lista bo še-le njegov prvi broj prinesel. Kolikor se čuje, bo „Sloga“ organ ministra Bedekovića, ki je že od vsega začetka tekmeč barona Raucha. Da bo imel ta list materijalne podpore v izobilji, že to kaže, da bo imel njegov vrednik Pavišić, celo homo novus na žurnalističnem polji, baje 4500 letne plače. —

* (Preklican preklic.) Nemški „Brencelj“ v Ljubljani si je v zadnjem listu proti svojemu občinstvu dovolil slabo šalo, da je preklical, kar je v svojem prejšnjem listu s tolikim narejenim patozom pisal proti Konradu. To je njegova stvar, kako hoče nemški „Brencelj“ postrezati svojim bralcem in to je stvar njegovih bralcev, koliko časa si bodo dopuščali take burke. Kar se tiče Konradovega izreka o slovenskih prvaki, in kar smo mi pisali v tej zadevi, moramo tudi „Triglavovemu“ preklicu kljubu ostati pri prvi besedi, k večemu če dostavimo, da se je Konrad posluževal besede „abgewirthschaftet“ ne pa abgehaust — kar je pa eno in isto, in kar smo že prej vedeli, pa samo zato nismo hoteli popraviti, ker nismo hoteli popravljati tega, kakor se je v Ljubljani raznašala Konradova beseda. Če Konrad res ni govoril onih besed, naj jih pusti uradno preklicati, potem bomo govorili dalje, samo ne več z listom, kterege ne moremo smatrati kot resnobno pisanega, po načelih vredovanega.

* (Iz tržaške okolice) beremo v zadnji „Jadr. Zarji.“: Mialimo tabor letos tudi v tržaški okolici napraviti, ker so se časi tako zasukali, da se ne bojimo več, da nam bi ga gosp. Moering prepovedaval, kakor je storil lansko leto v svojej liberalnosti.

* (Ljubljansk bonmot.) V Ljubljani smo slišali v mlajših narodnih krogih to-le dovtipnico: Dem „Triglav“ gehört die „Zukunft“!

* (Cesarjeva beseda). „Pester Lloyd“ in po njem vsi drugi časniki pripovedujejo: „Udu ustavoverne stranke, ki je imel priliko cesarju izrazovati svojo bojazen o položaji, je cesar odgovoril: „Povedite svojim prijateljem, da bom jaz pobral ustavo, ko bi jo državni zbor od sebe vrgel.“

† (Janez Smodiš). Na veliki petek proti polu osmim zvečer si je v tukajšni duhovščini nemila smrt utrgala najlepše razcvetajočo se cvetico, ter jo presečila v nebeški večni vrt. Umrl je — na plučni bolezni — g. Janez Smodiš, bogoslovec tretjega leta — v vsakem oziru kinč in ponos celemu bogoslovju. V njem je zgubila cerkev nadpolnega branitelja, majka Slava iskrenega sina, njegovi tovariši pa svojega draga, nepozabljenega prijatelja, kajti se je rajnki pred vsem odlikoval po bistri glavi, čistem in odkritem značaji, po blagem srcu in ljubeznivem zunanjem obnašanji — čednostih, ki so rajnkega vsakemu, kateri koli ga je spoznal, gorko priporočevale. — Bodi mu zemljica lahka! —

Listnica vredniltva.

Dopisi, katerih nismo mogli denes uvrstiti, pridejo na vrsto, kader bode le prostor dopuščal.

Čudeži novejšega časa

so izvrstno regulirane ure, ki se s poroštvem pismom za sledečo prenizko ceno prodajajo, samo da bi se dosegel veči konsum. Torej naj bi nihče ne zgrešil dobre prilike in naj se vsakdo preskrbi s tem za vsako hišo potrebnim in koristnim predmetom.

Za vsako uro se daje garancija.

1 prav čedna ura z lepo okinčanim bronsastim ščitom in posteklenjenim kazalom	fl. 1.40
1 ravno taka z lepo posteklenjenim porcelanastim ščitom	1.60
1 iste vrste z bilom	2.80
Z budilnikom [ropoteem] za 20 kr. dražja.	
1 ura, velika oblika, prav lepo izdelana s porcelanastim ščitom	fl. 2.80 do 3.20
1 ravno taka, najlepše okinčana, krasno dekorirana, z bilom	fl. 3.90 do 4.50
1 ura z najlepše malanim prednjim delom in prav pozlačenim okvirom ali lepo rezanim švicarskim podobarskim delom, vse z bilom	fl. 5, 6, 7, 8.—
Salonske ure iz bronsa s steklenim pokri- valom in stajalom, prav lepe, vsaka	fl. 2 do fl. 2.60
1 ura srednje velikosti	fl. 3.20
1 ura velika	fl. 4.50
1 najbolje izdelana angleška popotna ura z bilom, ki gotovo o pravem času zbudi, velja z vti- kom vred	fl. 6.—
Dobro regulirane švicarske žepne ure z dveletno garancijo, prav čedna oblika z lepo novozlato verižico	fl. 4.80
Vsakovrstne ure, tudi take ki tu niso omenjene, prodajajo se ceneje nego kje drugje.	
Dobro regulirana solnčna ura s komposom, v žepni obliki, po kateri se more vrediti vsaka mehanična ura, velja samo 25 kr. Dobiva se edino v novem velikem	
kraso-bazarji A. Friedmanna na Dunaji.	
Praterstrasse Nr. 26.	(10)

Castitim prebivalecem

mariborskim in drugih mest, posebno pa kupčeval- cem in obrtnikom s tem uljudno pod garancijo in diskrecijo priporočamo, da jim bomo oskr- bovali njih dotične

inzerate
v vse domače in tuje časnike.

Načelo: Pošteno in po ceni postreči!

Haasenstein & Vogler

na Dunaji, Neuer Markt 11.

Hamburg, Neuer Wall 50. Leipzig, Markt 17, Kö- nigshaus. Frankfurt a.M., Grosse Galusstrasse 1. Ber- lin, Leipzigerstrasse 46. Breslau, Ring 51. Basel, Steinenberg 29. Zürich, Marktgasse 11. St. Gallen, Obere Grabenstrasse 12. Genf, Place au Molard 2. Stutt- gart, Kronprinzenstrasse 1 B. Köln a.R., Lobstrasse 32.

Zahvala in priporočilo.

Slavnemu občinstvu izrekam očitno hvalo za zau- panje, katero sem užival od leta 1866, in priporočam ob enem veliko lepo in vedno frišno zalogo oblačilne- ga blaga po čudovito nizki ceni.

Janez Vičič,

trgovca na velikem trgu nasproti štirno v Ljubljani.

Edina zaloga najnovejših znajdeb.

Svarilo. Po meni v kupčijo spravljena „Pasta Pom- padour“, ki je kot izvrstna skokoma našla obče pri- znanje, nekoliko časa neke firme ponarejajo, naj torej p. n. občinstvo zvé, da se edino prava izvrstna obrazna pasta dobiva le pri podpisnem. Ona hitro vse odpravi spu- ščaje na obrazu, sajence, pege, šinje, sploh ohranjuje, olepuje in mladi obraz. Piskerc po gl. 1.50.

Vse je mogoče. Kdo bi bil prej vrjel, da se bo znašlo, kako oko varovati pri vtičanju niti v iglo; s prostim prav umnim orodjem se je posrečilo, da more slabo oko tudi v mraku v najtenjo iglo lahko vdeti nit, in velja ta strošek s podukom le 25 kr.

Zobje ne bolé več. Vsak zobobol izvirajoč iz reume ali prehlada se mahoma ozdravi z novimi berolin- skimi zobnimi kapljami. Poroštvo tako gotovo, da se vrne denar, ko bi kaplje ne pomagale. 1 flaçon s podukom 80 kr.

Politur-Pasta. Neprecenljiv domač pomoček, s kterim vsakdo lahko zastarelo ali oslepele pohištvo itd. pre- lepo politira. Škatljica s podukom za celo garnituro 80 kr.

Snažilna krogla za srebro (putz-kugel), izvrsten pomoček ponoviti in osnažiti oslepele kovinske predmete. Nepogrešljivo za zlatarje in srebrarje, po 5 kr.

Regulator za vse ure je regulirana solnčna ura s komposom, vsacemu priporočljiva, ker se po njej gotovo vsaka mehanična ura dá vrediti; fino po 25 kr.

Štupa za pranje. S to štupo si prihraniš čas, delo in denar, zlasti pa se perilo bolj varuje, kakor sicer. Funtni paket po 22 kr.

Amerikanske patentirane zavarovalne klju- čavnice, izvrstno delane, proti vsacemu lomastu, manje po 30, 40, 50 kr., večje po 70, 90 kr. 1 gl., velike z 2 klju- čama po 1 gl.; k popotnim torbam po 25, 40—50 kr.

Praktični so ostrogi za hlače, ki pri slabem vre- menju hlače branijo omadeževanja, par po 10 kr.

Angleške škarje iz najboljšega jekla, različne vrste različno po 20, 25, 30, 35—45 kr., verižica 10 kr.

Prav koristneso nove mašinske olovke, brez sit- nega ostrenja, tudi se špice ne lomijo: v les vdane po 10 kr., v kost po 15 kr., s peresnim ročnikom in nožem 90 kr.; potrebna tekočina za 3 mesece 10 kr. Kos union- radirgumi za svince in tinto 5 kr.

Nog ne premakati je vsacemu svetovati. S po- močjo izvrstne Metzgerjeve apreture za usnje, ki dela usnje mehko in nepremakljivo, tako da se tudi še dolgo nošeni čevlji ne premočijo, najbolje se doseže ta namen. 1 flaçon po 60 kr.

Najnovejšo Ligroine-žepno netilo, najrabljive- je te vrste, tudi za nekavice priporočljivo; v nježni mali obliki navadne netilnice je zvezano z lampo, ki ima za 1 uro netila, da je pri čestih prilikah luč hitro pri rokah. Cena zato tako nizka, da se bolj razširijo. Po 50 kr.

Perzijsko barvilo za lase, s kterim se mahoma sivi lasje ali rujavo ali črno pobarvajo; ob enem ohranjuje naravno čvrstost. Ono je iz zelišč in vse neškodljivo. Kar- ton s podukom 2 goldinarja.

Ceno vseh svojih stvari naznanjam brezplačno in pošljam zapisnik na dom.

Ob enem prebivalce na deželi opominjam na moj komisijski oddelek, ki je edina kupčija te vrste, kjer se najmanjše in največe, naj bo ktere kupčije koli, hitro in po ceni oskrbi, torej se priporoča obilnim naročilom.

Prva avstrij. komisijska kupčija **A. Friedmanna na Dunaji,** Praterstrasse 26.

Jugoslovanje!

Vzajemno zavarovalna praška banka

„SLAVIJA“

prvi vseslovanski zavod in prvi korak k uresničenju slo- vanske vzajemnosti zavaruje na

Štirkem, Krajnskem, Koroškem in Primorskem

po naslednjih oddelkih in sicer:

I. odd. življenje na vse načine

II. „na smrt“

III. „ustanavlja podedovanjska društva.

Sedaj je razprostrla svoje delovanje s

IV. oddelkom, to je s zavarovanjem proti požarom.

Slavija je edini zavod, kateri svojim družabnikom po pravilih odd. IV §. 5 zagotavlja naslednje zdatne dobičke:

Pripomočki za napravo gasilnih priprav, za raz- deljenje gasilne priprave in društva, za popravo poslo- pij znesajo vsako leto gld. 1000 a. v., ki jih dobijo tiste občine, od kterih je pri banki „Slaviji“ najmanj 10 hiš z najmanjšim zneskom gld. 5000 zavarovanih. Razde- ljenje zgorej omenjenih pripomočkov se vrši po sreč- kanji, tako namreč, da se vse občine z omenjeno listino namreč gld. 5000 zapišejo na listike in vržejo v žarico, iz ktere se jih toliko vzdigne, kolikor je zneskov za pripomočke.

Zavaruje se proti požarom na podlagi natančno cenjene vrednosti; v ta namen se volijo zaupni možje namreč: stavitelji, tesarski ali tudi zidarski mojstri, in pa občinski predstojniki.

Sklicavši se na pravila, ktera se brezplačno do- bijo pri banki, je še opomniti, da „Slavija“ ni družba na akcije, ampak vzajemna, ktera ves dobiček razdeli zavarovancem. Službe odbornikov in oskrb- ništva so le častne, brez deleža dohodkov. Vsak zava- rovanec kot ud sme voliti in predlagati tehtne nasvete.

Iz tega se jasno razvidi, da se „Slavija“ kot vza- jemna banka trudi le za občni blagor, kar tudi pričuje vsestransko priznanje po vseh slovenskih deželah.

Slovenci!

Nujni čas je, da se iztrgamo ptujim rokam, da sami skribimo s svojim materialnim imetjem.

V ta namen je prevzela banka „Slavija“ vele- važno nalogo, združevati vse rode slovanske v denarstven- nem obziru, in tako pospeševati materialne silo slo- vanske.

Ker je bila osnova take banke pri nas živa po- treba, nahaja v vseh slovanskih pokrajinah na jugu in severu najzdatnišo podporo.

Slovenci, nadejamo se, da bote tudi vi dostojno zastopani v kolu družabnikov banke Slavije.

„Svoji k svojim in vsi za pravico!“

„Živela slovanska vzajemnost!“

„Živela Slovenija!“

J. U. dr. Jože Frič, dr. F. L. Chleborad,
častni vodja. generalni vodja.

Adolf Nocar,

častni vodja.

J. M. Šary,

predsednik.

Karol Židličky,

podpredsednik.

Okrajni in potujoči zastopniki s potrebnim pologom se iščejo pri glavnem zastopu za slovenske dežele v Ljub- ljani špitalske ulice, hiš. št. 269.

(1) Jan. Lad. Černý,
1. tajnik.

(8) Stalna pomoč proti spolovni slabosti!

Originalna izdaja v 30. natisu izdane za vsace- ga koristne knjige:

Der persönliche Schutz

(osebna varnost) imenovana

»Fasse Muth«

od Lavrentius-a.
Zdravniški sve- tovalec
v telesnih slabostih. En vezek 232 strani s 60 anatom. podobami. V zavitek zapečaten. Cena 1 tolar 10 sr.gr. = 2 f. 40 kr., dobiva se po vseh knjigozaložnicah, kakor tudi pri Geroldu & Comp., Stefansplatz na Dunaji.

30 natisov! Ta visoka številka od- višno dela vsako drugo priporočanje. Vsak iztis izvirne izdaje od Lavrentiusa mora biti zapečaten s tuj ponatisnim pečatom, na kar naj se pazi!

